

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Lēmums lietā 2172/2005/MHZ - Finansiāls atbalsts padomes prezidentūrai

Lēmums

Lietā 2172/2005/MHZ - Uzsākta {0} 26/07/2005 - Lēmums par {0} 04/12/2006

Sūdzības iesniedzējs rakstveidā vērsās pie Padomes, paužot savas bažas attiecībā uz finansiālu atbalstu Padomes prezidentūrai. Viņš atsaucās uz Īrijas prezidentūras finansiālas atbalstīšanas piemēru (2004. gada janvāris-jūnijs). Sekretariāts atbildēja, ka pārsūtīs viņa vēstuli bijušajai Īrijas prezidentūrai un tagadējai Luksemburgas prezidentūrai. Atbildot uz sūdzību, Luksemburgas prezidentūra informēja viņu par tās tīmekļa vietni un uzsvēra, ka tās prezidentūra netika finansiāli atbalstīta.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav atbildējusi uz viņa jautājumu par prezidentūras finansiālu atbalstīšanu. Viņš uzskatīja, ka viņam ir jāsaņem atbilde uz savu jautājumu.

Padome uzskatīja, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālu atbalstu neietilpst Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē.

Ombuds uzskatīja, ka Padomes atbilde uz sūdzības iesniedzēja sūdzību bija neadekvāta, un piedāvāja Padomei mierizlīguma priekšlikumu, saskaņā ar kuru varētu pārskatīt un papildināt tās atbildi sūdzības iesniedzējam, i) atzīstot, ka tās prezidentūras komerciālais atbalsts ir Padomes kā Kopienas iestādes parziņā, un ii) paužot vēlmi attiecīgā laika posmā rīkoties, lai novērstu šādu finansiālu atbalstu vai regulētu to tādā veidā, kas nodrošina pienācīgu risinājumu, ja rodas konflikti starp privātām interesēm un sabiedriskiem pienākumiem.

Padome noraidīja ombuda mierizlīguma ieteikumu, pamatojoties uz to pašu viedokli, kas pausts tās atzinumā.

Ombuds uzskatīja, ka attiecībā uz vispārējo jautājumu par Padomes atbildību tās prezidentūras laikā nebija nepieciešamas papildu izmeklēšanas, jo tāds pats jautājums ir izvirzīts citā lietā Nr. (1487/2005/GG), kurā ombuds 2006. gada novembrī iepazīstināja ar īpašo ziņojumu Eiropas

Parlamentam.

Tomēr ombuds joprojām bažījās par to, ka pilsoņu uzticēšanos Eiropas Savienībai un tās darbībai varētu nelabvēlīgi ietekmēt Padomes bezdarbība, neatbildot uz aicinājumu izvērtēt pasākumus, kas paredzēti, lai novērstu finansiāla atbalsta sniegšanu tās prezidentūrai, vai arī nespēja rīkoties, lai pienācīgi risinātu iespējamus konfliktus starp privātām interesēm un sabiedriskiem pienākumiem.

Nemot vērā Padomes nostāju attiecībā uz to, ka prezidentūras organizēšana ir jautājums, kas jāregulē dalībvalstu iestādēm, ombuds nolēma pievērst šim jautājumam katras dalībvalsts uzmanību. Tāpēc viņš rakstveidā vērsās ar šo jautājumu pie attiecīgajiem pastāvīgajiem pārstāvjiem.

Strasbūrā, 2006. gada 4. decembrī

Godātais M. kungs!

2005. gada 12. jūnijā Jūs iesniedzāt sūdzību Eiropas ombudam par Padomes atbildi uz vēstuli, ko Jūs nosūtījāt Padomei 2005. gada 11. janvārī.

2005. gada 26. jūlijā es pārsūtīju sūdzību Padomes ģenerālsekretāram.

2005. gada 26. oktobrī Padome mani informēja, ka tai vajadzīgs vairāk laika, lai sagatavotu atzinumu, un 2005. gada 22. novembrī tā nosūtīja savu atzinumu angļu valodā.

Padome 2005. gada 25. novembrī man nosūtīja sava atzinuma tulkojumu poļu valodā. ES nosūtīju Jums atzinumu ar uzaicinājumu izteikt apsvērumus, ko Jūs nosūtījāt 2006. gada 30. janvārī.

Mani dienesti 2006. gada 22. martā piezvanīja jums, lai apspriestu Jūsu sūdzības mierizlīgumu.

2006. gada 12. aprīlī es nosūtīju Padomei savu priekšlikumu par Jūsu sūdzības mierizlīgumu. Tajā pašā dienā es jums nosūtīju priekšlikuma kopiju kopā ar tulkojumu poļu valodā.

Padome 2006. gada 24. maijā atbildēja uz manu priekšlikumu angļu valodā. Tā nosūtīja arī šīs atbildes tulkojumu poļu valodā, kuru es nosūtīju Jums ar uzaicinājumu iesniegt apsvērumus.

2006. gada 27. jūnijā Jūs man nosūtījāt savus apsvērumus par Padomes atbildi uz manu priekšlikumu par jūsu sūdzības mierizlīgumu.

Tagad es rakstu, lai jūs zinātu veikto izmeklēšanu rezultātus.

PAR SŪDZĪBU

Sūdzības iesniedzējs 2005. gada 11. janvārī nosūtīja Padomei vēstuli, kurā viņš pauda bažas par to, ka Īrijas prezidentūru Padomē (no 2004. gada janvāra līdz jūnijam) sponsorēja privāti uzņēmumi (kā paziņots prezidentūras tīmekļa vietnē:

<http://www.eu2004.ie/sitetools/sponsorship.asp> [Saite]). Savā vēstulē sūdzības iesniedzējs pauda viedokli, ka Īrijas prezidentūras sponsorēšana, ko veica privāti uzņēmumi, bija pretrunā demokrātijas noteikumiem, varēja izraisīt tās neatkarības zaudēšanu un varēja izraisīt interešu konfliktus. Viņš apgalvoja, ka nevajadzētu ļaut privātiem uzņēmumiem sponsorēt ES vadību; ka būtu jāpārtrauc privātu uzņēmumu veiktā prezidentvalsts sponsorēšana; un ka būtu jāveic izmeklēšana par to, vai šāda Īrijas prezidentūras sponsorēšana ir ietekmējusi ES likumdošanas procesu.

Padomes Ģenerālsekretariāts 2005. gada 27. janvārī informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņa vēstule ir nodota Īrijas prezidentūrai un Luksemburgas prezidentūrai (2005. gada janvāris-jūnijs), lai tās varētu paust nostāju šajā jautājumā. Tomēr līdz 2005. gada 20. aprīlim sūdzības iesniedzējs nebija saņēmis atbildi. Šajā brīdī viņš iesniedza sūdzību ombudam (1618/2005/MHZ) par Padomes atbildes nesniegšanu. Pēc ombuda iejaukšanās prezidentvalsts Luksemburga 2005. gada 30. maijā nosūtīja atbildi sūdzības iesniedzējam un kopiju — ombudam. Ombuds 2005. gada 31. maijā informēja sūdzības iesniedzēju par savu lēmumu izbeigt lietu, kā to atrisinājusi iestāde, bet norādīja, ka šis lēmums nenozīmē, ka ir jāizvērtē Luksemburgas prezidentūras nosūtītās atbildes būtība.

Atbildē, ko prezidentvalsts Luksemburga nosūtīja sūdzības iesniedzējam, bija ietverts sūdzības iesniedzēja jautājumu kopsavilkums un informācija par Luksemburgas prezidentūras tīmekļa vietni, tostarp tas, ka Luksemburgas prezidentūrai nebija tīmekļa vietņu sponsoru.

Sūdzības iesniedzējs 2005. gada 12. jūnijā iesniedza šo sūdzību ombudam, kas tika reģistrēts ar numuru 2172/2005/MHZ.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav atbildējusi uz viņa jautājumu par to, ka privāti uzņēmumi sponsorē prezidentūru.

Viņš apgalvoja, ka viņam būtu jāsaņem atbilde uz savu jautājumu.

Pamatojot savu apgalvojumu, sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav ievērojusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu.

IZMEKLĒŠANA

Padomes atzinums

Padome rezumējot sniedza šādus punktus.

Savā 2006. gada 11. janvāra vēstulē Padomes Ģenerālsekretariātam sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Īrijas prezidentūras elementus sponsorē privāti uzņēmumi, un pauda bažas, ka šis apstāklis varētu ietekmēt Eiropas likumdošanas procesu un tādējādi iejaukties tajā.

Tā kā šis jautājums neattiecas uz Padomes tīmekļa vietni, Ģenerālsekretariāts 2005. gada 27. janvārī informēja sūdzības iesniedzēju, ka tas nosūta viņa vēstuli bijušajai prezidentvalstij Īrijai un Luksemburgas prezidentūrai (kura tajā laikā bija prezidentvalsts). Prezidentvalsts Luksemburga atbildēja sūdzības iesniedzējam 2005. gada 30. maijā, un Ģenerālsekretariāts uzņēmās uzdevumu šo atbildi tulkot poļu valodā.

Prezidentvalsts organizācija, tostarp lēmums par prezidentvalsts elementu sponsorēšanu, principā ir dalībvalstu iestāžu kompetencē. Tas neietilpst Padomes lēmumu pieņemšanas pilnvarās. Attiecīgā sponsorēšana bija Īrijas valdības kompetencē. Apmaiņā pret Īrijas prezidentūras sponsorēšanas elementiem sponsoriem bija atļauts uz savām reklāmām un produktiem attēlot prezidentvalsts logotipu un likt viņu uzņēmuma logotipiem ievietot Īrijas prezidentūras tīmekļa vietnē. "Īrijas iestādes ir norādījušas, ka principi un procesi, kas informēja Īrijas sponsorēšanas modeli, potenciālajiem sponsoriem skaidri *parādīja, ka preču un pakalpojumu nodrošināšana prezidentvalstij neietekmēs nekādus politikas jautājumus vai lēmumus, ko pieņem valdība. Līdz ar to Padome nesaskata, kā attiecīgā sponsorēšana būtu varējusi ietekmēt likumdošanas procesu (kurā turklāt ir iesaistītas arī citas iestādes).*"

Pēc sūdzības iesniedzēja 2005. gada 11. janvāra vēstules saņemšanas Padome darīja visu iespējamo, lai sniegtu viņam atbildi saprātīgā termiņā un saskaņā ar Labas administratīvās prakses kodeksu. Ģenerālsekretariāta Sabiedrības informācijas departaments 2005. gada 27. janvārī informēja sūdzības iesniedzēju, ka tas ir nosūtījis viņa lūguma kopiju Īrijas un Luksemburgas prezidentvalstīm "atzišanai". Attiecībā uz Luksemburgas prezidentūras atbildi Padome uzskatīja, ka tās 2005. gada 30. maija atbilde nevarēja būt izsmeļošāka, jo ne Luksemburgas iestādes, ne Padome kā ES iestāde nebija atbildīgas par Īrijas prezidentūras organizēšanu. Īrijas iestādes 2005. gada 3. novembrī nosūtīja sūdzības iesniedzējam vēstuli.

Padome secināja, ka no tās puses nevar būt administratīvas kļūmes, jo tā nav atbildīga par sūdzības iesniedzēja apgalvojumā minēto jautājumu. Padome arī norādīja, ka to kā iestādi nekad nav sponsorējušas privātas sabiedrības.

Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja argumentu par Hartas 41. panta pārkāpumu Padome norādīja, ka Luksemburgas iestāžu atbilde nav lēmums, bet gan šo iestāžu vēstule, kurā ņemtas vērā sūdzības iesniedzēja bažas. Luksemburgas iestādes varētu darīt vairāk, nekā atsaukties uz savu tīmekļa vietni. Tāpēc vēstulē viņi informēja sūdzības iesniedzēju, ka Luksemburgas prezidentūras tīmekļa vietne ir izveidota attiecīgo Luksemburgas iestāžu atbildībā un neietver atbalstu no ārējiem sponsoriem.

Padome savam atzinumam pievienoja arī vēstules kopiju, ko Īrijas iestādes nosūtīja sūdzības iesniedzējam 2005. gada 3. novembrī. Padome uzskata, ka šī vēstule bija atbilde uz sūdzības iesniedzēja 2005. gada 11. janvāra vēstuli, kuru Ģenerālsekretariāts nosūtīja Īrijas iestādēm. Šī

vēstule, kas sākas ar atvainošanos sūdzības iesniedzējam par rakstveida kavēšanos, turpinās šādi:

“ Sponsorēšanas pasākumu panākumi nesenajās prezidentvalstīs mudināja Īriju uzskatīt, ka 2004. gada prezidentūra Īrijas uzņēmumiem piedāvā vērtīgu un svarīgu iespēju popularizēt to, kas vislabāk ir Īrijā, jo īpaši ekonomikas, tirdzniecības un tūrisma nozarē. Īrijas iestādes modelēja savu pieeju citu prezidentvalstu piemērotajai pieejai, aicinot uzņēmumus piedāvāt sponsorēšanas piedāvājumus. Visa sponsorēšana notika preču vai pakalpojumu veidā, un netika piedāvāta vai apsvērtā nekāda skaidras naudas sponsorēšana. Lēmums uzaicināt sponsorēšanu bija Īrijas iestāžu kompetencē, un tajā nebija iesaistīta ne ES Padome, ne tās Ģenerālsekretariāts.

Ņemot vērā to, ka dažas uzņēmumu kategorijas ir īpaši atkarīgas no sponsorēšanas līguma, Ārlietu ministrija sazinājās ar dažādām uzņēmumu jumta grupām Īrijā, lai izklāstītu sponsorēšanas iespējas. Pirms šo sponsorēšanas līgumu noslēgšanas visus sponsorēšanas piedāvājumus izskatīja Starpdepartamentu prezidentūras plānošanas grupa Ārlietu departamenta vadībā.

Īrijas valdību iedrošināja to uzņēmumu skaits, kuri centās slēgt sponsorēšanas pasākumus vai nu visai prezidentūrai, vai konkrētiem pasākumiem. Sponsorēšana palīdzēja attīstīt plašāku līdzdalību prezidentūrā un iesaisti tajā.

Lai gan valsts un vietējās iestādes piedalījās lielākajā daļā pasākumu, tas notika saistībā ar valdības apņemšanos pilnībā atbalstīt prezidentvalsti, un šajā sakarā valsts iestādes netika uzskatītas par sponsoriem. Lielāko daļu no ievērojamajām finansiālajām izmaksām, kas radušās Īrijas prezidentūras laikā, sedza valsts iestādes.

Īrijas valdība vairākkārt ir uzsvērusi, ka, izņemot iespēju sponsoriem izmantot prezidentūras logotipu vai uzņēmumu logotipu ievietošanu prezidentvalsts tīmekļa vietnē, neviens no sponsoriem nepieprasīja nekādu labvēlību vai atgriezenisko saiti par sponsorēšanu. Sponsoriem tika arī skaidri norādīts, ka šāda sponsorēšana neietekmēs vai neapdraudētu Īrijas valdības nostāju nevienā jautājumā vai priekšlikumā.”

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi

Sūdzības iesniedzēja apsvērumi kopumā ir šādi.

Sūdzība attiecās uz vispārējo jautājumu, ko izraisīja fakts, ka Padomes prezidentūru sponsorēja privāti uzņēmumi. Sūdzības iesniedzēja 2005. gada 11. janvāra vēstulē bija atsauce uz Īrijas prezidentūras tīmekļa vietni, kurā tika paziņots par sponsorēšanu, tikai tāpēc, lai pierādītu, ka šāda privāto uzņēmumu veiktā prezidentvalsts sponsorēšana faktiski ir notikusi.

Ne pirms, ne pēc tam, kad Īrijas un Luksemburgas prezidentvalstis bija nosūtījušas sūdzības iesniedzējam atbildes, Padome nebija pieņēmusi nostāju jautājumā par to, kā privāti uzņēmumi sponsorē prezidentūru.

Vēstule, ko viņam nosūtīja prezidentvalsts Luksemburga, nebija atbilde uz viņa jautājumu, jo tā bija vērsta tikai uz tās tīmekļa vietni.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Īrijas prezidentūra ir paziņojusi, ka to sponsorē Īrijas uzņēmumi. Sūdzības iesniedzējs puda viedokli, ka valsts intereses nevajadzētu veicināt, izmantojot ES iestādes. Viņš arī norādīja, ka saskaņā ar tās tīmekļa vietni Īrijas prezidentūru sponsorē arī vadošās starptautiskās korporācijas, piemēram, Microsoft un Dell.

Īrijas prezidentūras laikā sūdzības iesniedzējs bija īpaši ieinteresēts likumdošanas procesā attiecībā uz vienu konkrētu direktīvu. Viņš norādīja, ka Īrijas prezidentūra ir veikusi intensīvus centienus, lai veicinātu šīs direktīvas pieņemšanu, kas, šķiet, ir ļoti izdevīga Microsoft. Tomēr sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Eiropas Parlaments ir noraidījis šo projektu. Tāpēc sūdzības iesniedzējs apšaubīja atzinumā ietverto Padomes paziņojumu, ka sponsorēšana nevarēja ietekmēt likumdošanas procesu. Sūdzības iesniedzējs vēlējās, lai Padome pārbaudītu, vai Īrijas prezidentūras sponsorēšana, ko veica privāti uzņēmumi, ir ietekmējusi tās lēmumu pieņemšanas procesu.

Visbeidzot, sūdzības iesniedzējs puda viedokli, ka, lai nodrošinātu Savienības demokrātisku darbību, Padomei būtu jāuzņemas atbildība par Padomes vārdā veiktajām prezidentvalsts darbībām. Pretējā gadījumā un paturot prātā, ka vienas dalībvalsts valsts iestādēm nav pienākuma atskaitīties par savu rīcību citas dalībvalsts pilsoņu priekšā, prezidentūra, kas ietekmē lēmumu pieņemšanas procesu attiecībā uz visiem Eiropas pilsoņiem, nebūtu atbildīga. Šo iemeslu dēļ sūdzības iesniedzējs puda nožēlu par to, ka Padome nesaskatīja neko nepareizu, sponsorējot savu prezidentūru. Tādēļ sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Padomes vai tās prezidentūras sponsorēšanai nekad nevajadzētu notikt un ka Padomei būtu jāgroza savs reglaments, lai aizliegtu jebkādu prezidentvalsts sponsorēšanu.

Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs ne tikai atbildēja uz Padomes atzinumu par viņa sākotnējo apgalvojumu un apgalvojumu, bet arī izvirzīja vairākus jaunus jautājumus. Ombuds nesaprata, ka sūdzības iesniedzējs vēlas iesniegt šos jaunus jautājumus kā papildu apgalvojumus un apgalvojumus, par kuriem Padome būtu jāaicina sniegt atzinumu.

Tāpēc ombuda priekšlikums par mierizlīgumu, kas aprakstīts turpmāk, bija balstīts tikai uz sūdzības iesniedzēja sākotnējā apgalvojuma un prasības izmeklēšanu.

OMBUDA CENTIENI PANĀKT MIERIZLĪGUMU

Pēc rūpīgas atzinuma un sūdzības iesniedzēja apsvērumu izskatīšanas ombuds nebija apmierināts ar to, ka Padome ir pienācīgi reaģējusi uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu un prasību.

Mierizlīguma priekšlikums

Ombuda statūtu 3. panta 5. punktā viņam ir uzdots pēc iespējas meklēt risinājumu attiecīgajai iestādei, lai novērstu administratīvas kļūmes un apmierinātu sūdzības iesniedzēju.

Ombuds iesniedza Padomei šādu mierizlīguma priekšlikumu:

Padome varētu apsvērt iespēju pārskatīt un papildināt savu atbildi sūdzības iesniedzējam, i) pieņemot, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālu sponsorēšanu ir jautājums, kas ir Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē, un ii) apsūdzot tās vēlmi atbilstīgā termiņā veikt pasākumus, lai novērstu šādu sponsorēšanu vai regulētu to tā, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi pārvaldīti iespējamie konflikti starp privātajām interesēm un valsts pienākumiem.

Ombuda priekšlikums par mierizlīgumu bija balstīts uz šādiem apsvērumiem:

1 Sūdzības iesniedzējs nosūtīja Padomei vēstuli, kurā viņš pauda bažas par to, ka Īrijas prezidentūru Padomē (no 2004. gada janvāra līdz jūnijam) sponsorēja privāti uzņēmumi. Sūdzības iesniedzējs uzskatīja, ka Īrijas prezidentūras sponsorēšana, ko veica privāti uzņēmumi, ir pretrunā demokrātijas noteikumiem un ka tā varētu būt zaudējusi prezidentvalsts neatkarību un ir izraisījusi interešu konfliktus. Viņš apgalvoja, ka nevajadzētu ļaut privātiem uzņēmumiem sponsorēt ES vadību. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka būtu jāpārtrauc privāto uzņēmumu veiktā prezidentvalsts sponsorēšana un ka būtu jāsāk izmeklēšana par to, vai šāda Īrijas prezidentūras sponsorēšana ir ietekmējusi ES likumdošanas procesu.

Padomes Ģenerālsekretariāts informēja sūdzības iesniedzēju, ka viņa vēstule ir nodota bijušajai prezidentvalstij Īrijai un Luksemburgas prezidentūrai (kas tajā laikā bija prezidentvalsts), lai ļautu viņiem paust savu viedokli par šo jautājumu. Luksemburgas prezidentūras nosūtītajā atbildē sūdzības iesniedzējam bija īss kopsavilkums par sūdzības iesniedzēja jautājumiem un informācija par Luksemburgas prezidentūras tīmekļa vietni. Tā arī norādīja, ka Luksemburgas prezidentūrai nav tīmekļa vietņu sponsoru.

Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav atbildējusi uz viņa jautājumu par to, ka privāti uzņēmumi sponsorē prezidentūru.

Viņš apgalvoja, ka viņam būtu jāsaņem atbilde uz savu jautājumu.

2 Savā atzinumā Padome kopumā apgalvoja, ka tā nav atbildīga par sūdzības iesniedzēja apgalvojumā izvirzīto jautājumu. Prezidentvalsts organizācija, tostarp sponsorēšanas centieni attiecībā uz dažiem prezidentvalsts aspektiem, ir attiecīgo dalībvalstu iestāžu kompetencē, un tā neietilpst Padomes lēmumu pieņemšanas pilnvarās. Attiecīgā sponsorēšana bija Īrijas valdības kompetencē. Pēc sūdzības iesniedzēja vēstules saņemšanas Padome darīja visu iespējamo, lai saprātīgā termiņā sniegtu viņam atbildi, un nosūtīja viņa lūguma kopiju prezidentvalstij Īrijai un Luksemburgai.

Kopumā Padome arī norādīja, ka to nekad nav sponsorējuši privāti uzņēmumi kā iestāde, un tā nesaskata, kā Īrijas prezidentūras sponsorēšana būtu varējusi ietekmēt Eiropas likumdošanas procesu, ņemot vērā, ka i) likumdošanas procesā ir iesaistītas arī citas iestādes; un ii) Īrijas

iestādes potenciālajiem sponsoriem skaidri norādīja, ka preču un pakalpojumu nodrošināšana prezidentvalstij neietekmēs nekādus politikas jautājumus vai Īrijas valdības lēmumus.

3 Savos apsvērumos sūdzības iesniedzējs uzsvēra, ka viņa sūdzība attiecas uz vispārēju jautājumu par Padomes prezidentūras sponsorēšanu, ko veic privāts kompanie s.

4 Ombuds norāda, ka atbildēs, ko sūdzības iesniedzējs saņēma, atbildot uz savu vēstuli Padomei, ir divi galvenie elementi: proti, i) argumentu, ka Padome pati par sevi nav atbildīga par savu prezidentūru attiecībā uz sponsorēšanas jautājumiem, un ii) apgalvojumu, ka Īrijas prezidentūras sponsorēšana neietekmēja likumdošanas procesu. Tāpēc ombuds uzskata, ka viņam būtu jāpārbauda sūdzības iesniedzējam nosūtīto atbilžu atbilstība attiecībā uz šiem diviem elementiem.

Prezidentvalsts atbildība par komerciālu sponsorēšanu

Attiecībā uz atbildību par prezidentvalsts komerciālu sponsorēšanu ombuds atzīmē, ka EK līguma 203. pantā ir paredzēts, ka katra dalībvalsts Padomes priekšsēdētāja amatu pārmaiņus ieņem sešus mēnešus. Ombuds arī atzīmē, ka saistībā ar Kopienas tiesību aktiem par piekļuvi dokumentiem Padome iepriekšējā atzinumā ir skaidri norādījusi, ka tā neuzskata prezidentvalsti par atsevišķu iestādi (1) . Tajā pašā iepriekšējā atzinumā Padome nošķīra dokumentus, ko sagatavojusi dalībvalsts, kas ir prezidentvalsts kā Padomes prezidentvalsts, un dokumentus, ko šī dalībvalsts bija sagatavojusi un kas nav saistīti ar tās kā Padomes prezidentvalsts lomu. Tā piebilda, ka tikai uz pirmo attiecas Kopienas tiesības par piekļuvi Padomes dokumentiem.

6 Ombuds piekrīt Padomes viedoklim, ka prezidentūra nav atsevišķa iestāde no Padomes. Turklāt ombuds uzskata, ka Padomes izdarītais nošķīrums starp dokumentiem, ko sagatavojusi dalībvalsts kā Padomes prezidentvalsts, un dokumentiem, ko šī dalībvalsts ir izdevusi un kas nav saistīti ar tās kā Padomes prezidentūras lomu, ir jēgpilns un sniedz noderīgu analogiju šajā lietā, kas attiecas uz atbildi uz pilsoņa bažām par prezidentvalsts sponsorēšanu.

Tomēr ombuds nespēj saprast, uz kāda pamata Padome, iespējams, varētu uzskatīt, ka Padomes prezidentūras sponsorēšana (pretēji tādas dalībvalsts sponsorēšanai, kas ir prezidentvalsts) nav Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē. Tāpēc ombuds uzskata, ka šis aspekts Padomes atbildē sūdzības iesniedzējam bija neatbilstošs.

Komerčiālas sponsorēšanas iespēja, kas ietekmē likumdošanas procesu

8 Attiecībā uz Padomes prezidentūras komerciālas sponsorēšanas iespēju, kas ietekmē likumdošanas procesu, ombuds norāda, ka Padome savā atzinumā ir norādījusi, ka tā neredz, kā Īrijas prezidentūras sponsorēšana būtu varējusi ietekmēt Eiropas likumdošanas procesu, ņemot vērā to, ka i) likumdošanas procesā ir iesaistītas arī citas iestādes; un ii) Īrijas iestādes potenciālajiem sponsoriem skaidri norādīja, ka preču un pakalpojumu nodrošināšana prezidentvalstij neietekmēs nekādus politikas jautājumus vai Īrijas valdības lēmumus.

9 Attiecībā uz i) punktu ombuds nesaskata iemeslu apstrīdēt Padomes acīmredzamo viedokli,

ka citu Kopienas iestāžu loma veicina likumdošanas procesa integritāti. Tomēr ombuds arī uzskata, ka, lai gan Padome nav tikai viens no likumdošanas procesa dalībniekiem, iespēja, ka Padomes prezidentūru var ietekmēt komerciāla sponsorēšana, varētu mazināt iedzīvotāju uzticēšanos šim procesam un tādējādi vājināt tā leģitimitāti. Ombuds šajā sakarā norāda, ka ESAO ir norādījusi, ka “uzticības veidošana publiskajām iestādēm ir labas pārvaldības stūrakmens” (2) .

10 Attiecībā uz ii) punktu ombuds uzskata, ka ir svarīgi un lietderīgi, lai Padome būtu paskaidrojusi sūdzības iesniedzējam noteikumus, saskaņā ar kuriem Īrijas prezidentūra ir uzaicinājusi sponsorēšanu un pieņēmusi to. Tomēr ombuds norāda, ka parasti tikai apgalvojums, ka interešu konflikts neietekmē politiku vai lēmumus, tiek uzskatīts par nepietiekamu atbildi, ja šāds konflikts pastāv. Šajā sakarā ombuds vērš Padomes uzmanību uz principiem, ko ESAO pieņēma 2003. gada jūnijā *Padomes lēmumā par ESAO pamatnostādņēm interešu konfliktu pārvaldībai sabiedrisko pakalpojumu jomā* . Ombuds jo īpaši norāda uz šādu paziņojumu: “Lai gan interešu konflikts nav *ipso facto* korupcija, arvien vairāk tiek atzīts, ka konflikti starp valsts amatpersonu privātajām interesēm un valsts pienākumiem, ja tie netiek pienācīgi pārvaldīti, var izraisīt korupciju” (3) .

Tāpēc ombuds uzskatīja, ka arī šis aspekts Padomes atbildē sūdzības iesniedzējam ir neatbilstošs.

Padomes atbilde uz mierizlīguma priekšlikumu

Padome nosūtīja īsu atbildi. Tā norādīja, ka to iemeslu dēļ, kurus tā jau ir detalizēti izklāstījusi savā atzinumā par sūdzību, tā nevar pieņemt, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālu sponsorēšanu ir jautājums, kas ietilpst Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē. Ņemot vērā to, ka Padome nav atbildīga par prezidentvalsts valdības lēmumu izmantot sponsorēšanas sniegtās iespējas, Padome nevar veikt turpmākus pasākumus saistībā ar ombuda lūgumu apsvērt mierizlīgumu šajā jautājumā.

Sūdzības iesniedzēju apsvērumi

Sūdzības iesniedzējs pauda nožēlu par to, ka Padome neuzrādīja lielāku izpratni par mierizlīguma priekšlikumu. Viņš lūdza ombudu izmantot visus iespējamus juridiskos līdzekļus, lai pārliecinātu Padomi pieņemt samierinājošāku attieksmi.

LĒMUMS

Padomes atbilde uz pilsoņu bažām par Padomes prezidentūras komerciālo sponsorēšanu

1.1 Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka Padome nav atbildējusi uz viņa jautājumu par to, ka privāti uzņēmumi sponsorē prezidentūru. Viņš apgalvoja, ka viņam būtu jāsaņem atbilde uz savu jautājumu.

1.2 Pēc rūpīgas atzinuma un sūdzības iesniedzēja apsvērumu izskatīšanas ombuds nebija apmierināts ar to, ka Padome ir pienācīgi reaģējusi uz sūdzības iesniedzēja apgalvojumu un prasību. Ombuda viedokļa iemesli ir izskaidroti iepriekš (1.–10. punkts).

1.3 Tādējādi ombuds ierosināja mierizlīgumu, kurā viņš aicināja Padomi pārskatīt un papildināt savu atbildi sūdzības iesniedzējam, i) pieņemot, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālo sponsorēšanu ir Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē, un ii) norādot savu vēlmi atbilstošā termiņā veikt pasākumus, lai novērstu šādu sponsorēšanu vai regulētu to tā, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi pārvaldīti iespējamie konflikti starp privātajām interesēm un valsts pienākumiem.

1.4 Padomes atbildē bija norādīts, ka, ņemot vērā iemeslus, kurus tā jau ir sīki izklāstījusi savā atzinumā par sūdzību, tā nevar pieņemt, ka jautājums par tās prezidentūras komerciālo sponsorēšanu ir jautājums, kas ietilpst Padomes kā Kopienas iestādes kompetencē. Ņemot vērā to, ka Padome nav atbildīga par prezidentvalsts valdības lēmumu izmantot sponsorēšanas sniegtās iespējas, tā nevar veikt turpmākus pasākumus saistībā ar ombuda lūgumu apsvērt mierizlīgumu šajā jautājumā.

1.5 Sūdzības iesniedzējs lūdza ombudu izmantot visus iespējamus juridiskos līdzekļus, lai pārliecinātu Padomi pieņemt samierinājošāku attieksmi.

1.6 Ombuds ir rūpīgi apsvēris, kādi turpmāki pasākumi ir iespējami un piemēroti, ņemot vērā to, ka Padome noraidīja mierizlīguma priekšlikumu. To darot, ombuds ir ņēmis vērā, ka sūdzība attiecas uz sabiedrības interešu jautājumiem un ka netiek skartas sūdzības iesniedzēja personiskās intereses.

1.7 Ombuds norāda, ka jautājums par Padomes atbildību par tās prezidentūru saistībā ar prezidentvalsts tīmekļa vietni ir izvirzīts citā lietā (1487/2005/GG), par kuru ombuds ir iesniedzis Eiropas Parlamentam īpašu ziņojumu. Ombuds uzskata, ka būtu lietderīgi un lietderīgi vērst Parlamenta uzmanību uz to, ka šajā lietā rodas tāds pats jautājums. Ombuds attiecīgi rakstīs Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam. Ombuds uzskata, ka saistībā ar šo lietas aspektu nav nepieciešama turpmāka rīcība saistībā ar šo izmeklēšanu.

1.8 Ombuds pauž gandarījumu par to, ka Padomes 2005. gada 22. novembra atzinumā par sūdzību tika pievērsta nopietna uzmanība sūdzības iesniedzēja paustajām būtiskajām bažām par Padomes prezidentūras iespējamo komerciālo sponsorēšanu kopumā. Tomēr principiālu iemeslu dēļ, kas izskaidroti mierizlīguma priekšlikumā, ombude aicināja Padomi apsvērt iespēju attiecīgā termiņā paust vēlmi veikt pasākumus, lai novērstu prezidentvalsts komerciālu sponsorēšanu vai reglamentētu to tā, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi pārvaldīti iespējamie konflikti starp privātajām interesēm un valsts pienākumiem.

1.9 Ņemot vērā Padomes nostāju, ka tā nav atbildīga par prezidentūras tīmekļa vietnēm, tā nereaģēja uz šo mierizlīguma priekšlikuma aspektu. Ņemot vērā Padomes nostāju, ombuds uzskata, ka šajā lietā nevar panākt nekādu progresu saistībā ar šo izmeklēšanu.

1.10. Ombuds tomēr joprojām ir nobažījies par to, ka pilsoņu uzticēšanos Savienībai un tās darbībai varētu negatīvi ietekmēt Padomes nespēja atbildēt uz aicinājumu apsvērt iespēju noteiktā termiņā paust vēlmi veikt pasākumus, lai novērstu tās prezidentūras komerciālu sponsorēšanu vai reglamentētu to tā, lai nodrošinātu, ka tiek pienācīgi pārvaldīti iespējamie konflikti starp privātajām interesēm un valsts pienākumiem.

1.11 Ņemot vērā Padomes nostāju, ka prezidentvalsts organizācija, tostarp lēmums lūgt sponsorēt prezidentūras elementus, principā ir dalībvalstu iestāžu kompetencē un ka par to nav atbildīga Padome kā Kopienas iestāde, ombuds uzskata, ka visnoderīgākais pasākums, ko viņš var veikt šajā sakarā, ir pievērst dalībvalstu uzmanību šim jautājumam atsevišķi. Tādēļ ombuds rakstīs visu dalībvalstu pastāvīgajiem pārstāvjiem Eiropas Kopienās.

2 Secinājumi

Iepriekš 1.7. un 1.9. punktā izklāstīto iemeslu dēļ ombuds uzskata, ka turpmāka izmeklēšana attiecībā uz šo sūdzību nav pamatota.

Tāpēc ombuds slēdz šo lietu.

Par šo lēmumu informēs Padomes ģenerālsekretāru.

Iepriekš 1.7. punktā minētā iemesla dēļ ombuds nosūtīs lēmuma kopiju arī Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam.

Jūsu sirsnīgi,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) Skatīt ombuda 1998. gada 30. jūnija lēmumu par sūdzību 1056/96.

(2) Padomes 2000. gada sanāksmes ministru līmenī paziņojums.

(3) Pielikuma priekšvārda 4. punkts. Skatīt <http://www.oecd.org/dataoecd/13/22/2957360.pdf> .
[Saite]